

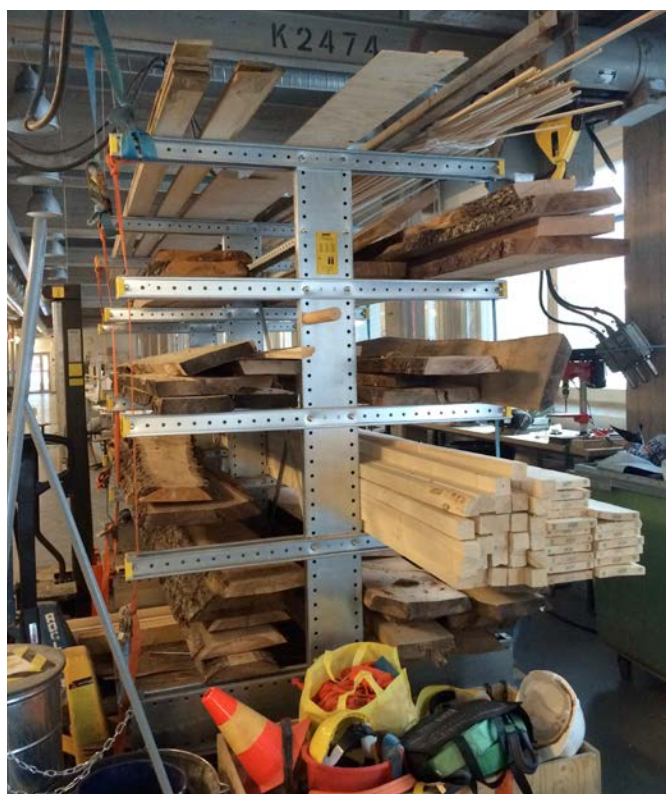
RAPPORT FRA ET ÅR MED TREVERK

For nesten ett år siden landet jeg for første gang på Helsinki flyplass, overlesset med bagasje og full av forventning. Foran meg lå et år jeg visste lite hvordan ville bli, annet enn at jeg skulle studere ved Aalto University og forsøke å lære meg mer om våre nordiske naboer. Med en stor interesse for treverk og trekonstruksjoner hadde jeg blitt tildelt en plass ved Wood Program ved Aalto Unvieristy, et årsstudium i bruk av treverk, dets byggetradisjoner og fremtidig bruksområder. Jeg var både spent og litt nervøs, men mest av alt veldig glad for å ha fått muligheten til å reise dit og bo der i et år.

Nå, nesten et år senere, kan jeg se tilbake på et år fylt med utallige timer i verkstedet, venner fra over hele verden og et treetasjes bolighus som vi har bygget selv. Wood Program har bestått av flere ulike fag med tema som spenner helt fra den kjemiske oppbyggingen av treverk, til historiske fag om hvordan treverk har vært en del av vår nordiske kulturarv, til praktisk arbeid med ulike typer tre i verkstedet. Vi har også sett mye på forskning som skjer innenfor dette feltet, for eksempel ulike tiltak som utvikles for å gjøre treverk sterkere i konstruksjoner og bedre i forhold til å takle brann eller fukt. Ideen bak det hele er at vi som uteksamineres derfra kan ta med oss denne kunnskapen tilbake til våre hjemland og fortsette å bruke tre som en viktig del av vår byggetradisjon.

Siden Wood Program ikke er en del av utvekslingssavtalen mellom NTNU og Aalto, men i stedet er et selvstendig årsstudium, har jeg vært nødt til å betale skolepenger dette året og jeg har heller ikke mottatt stipend eller lån utover den vanlige norske grensen. Stipendet jeg har mottatt fra dere har derfor vært veldig viktig for meg for å gjøre dette studievalget mulig, da pengene har gått til å dekke deler av mine 65 000 kr i studieavgifter.

I løpet av et år i utlandet lærer man å kjenne den nye kulturen godt, og man får satt sin egen hverdag litt i perspektiv. For uten om at Finland mangler fjell og fjorder, er ikke landet så veldig annerledes enn Norge, noe som gjorde at jeg lett følte meg som hjemme der. Finnene kan være ganske sjenerte og tilbakeholdne, men så fort man lærer å kjenne dem er de utrolig varme og generøse. Det finske språket er en utfordring å prøve og forstå seg på, men man kommer også veldig langt med både svensk (eller kanskje mer skavlan-svensk for min del) og engelsk, så også denne biten gikk veldig greit. Finnene elsker system og det er nesten i overkant mange regler, skjemaer og tidspunkter å forholde seg til. Til gjengjeld fungerer landet veldig godt og alt er lett og oversiktlig å finne ut av, både i skolesammenheng og ellers i hverdagen.

Til tross for dårlig eurokurs er mye i Finland fremdeles billigere enn i Norge. Spesielt gjelder dette å spise ute på restaurant, her kan man få en veldig god middag for 13 euro, altså rundt 120 kr. Også mat på butikken var en del billigere, mens transport, husleie, klær og andre aktiviteter lå på omtrent samme prisnivå som i Norge.

Når jeg nå ser tilbake på mitt år i Helsinki, er det ingen tvil om at det har vært utrolig berikende både for meg personlig og for min utdanning som arkitekt. Siden både Norge og Finland har bruk av treverk som en utrolig viktig del av sin kulturarv, er det veldig klart for meg at den kunnskapen jeg nå har fått med meg vil være til stor nytte for min yrkeskarriere her hjemme i Norge. Jeg har fått en fagkunnskap og en dybdekunnskap innenfor et felt hvor vi fleste andre arkitekter nøyer seg med de estetiske forskjellene på bjørk og gran, og jeg kjenner meg både utfordret og oppmuntret til å forsøke å bruke treverk i mine prosjekter videre, både innenfor tradisjonelle rammer og med tanke på videre forskning. Jeg kjenner meg utrolig privilegert og heldig som har fått lov til å realisere min drøm om å fordype meg i dette og er veldig takknemlig for å ha fått denne muligheten. Ved å studere et år utenfor sitt eget universitet får man muligheten til å reflektere mer rundt sin egen utdanning og sin egen rolle som fremtidig arkitekt, noe jeg tror er veldig sunt. Jeg er nå mer bevisst på både mine egne styrker og svakheter, samt universitetets styrker og svakheter, og kan i mye større grad enn tidligere reflektere rundt egen læring og kunnskap.

Alt i alt er jeg utrolig fornøyd med mitt år utenlands og jeg er veldig takknemlig for at dette var mulig å gjennomføre. I tillegg til alt for mye bagasje, tar jeg med meg hjem kunnskap og ideer fra en utdanning som det ikke finnes tilsvarende alternativer for her hjemme, og jeg kjenner meg både styrket og utfordret i rollen som arkitekt.

Tusen takk for at dere i Marie Bachkes reiselegat for ungdom ville støtte meg og min utdanning, det har betydd mye for meg. Takk!

Kristin Ekkerhaugen, 11.06.16

